

er opmærksom på de straffesager, som er rejst imod bl.a. Orhan Pamuk, den kendte forfatter, og andre for at kræve tilbagebetaling fra Cypern, for at sige, at man skal se i øjnene, at man i forbindelse med første verdenskrig begik folkemord på armenierne.

Kl. 14.50

De straffesager er altså rejst efter artikler i den straffelov, der er nu, den reformerede straffelov, der blev gennemført i april sidste år. Er det et udtryk for, at reformerne går i den rigtige retning? Er det et udtryk for, at man respekterer ytringsfriheden, pressefriheden, når man under den straffelov, som hr. Svend Auken omtaler som en god reform i retning af Vesteuropa, rent faktisk kan rejse disse straffesager?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nej, alle de ting, som hr. Morten Messerschmidt nævner, er jo eksempler på, at man ikke er kommet langt nok, at der stadig væk er store problemer. Men de er jo ikke udtryk for, at tingene ikke bevæger sig i den rigtige retning. Vi har samarbejde, endda meget tæt samarbejde, med en række lande, som gør ting, som vi ikke bryder os om i Danmark – også i relation til ytringsfriheden.

Ja, der sker sågar ting i Danmark, som mange af os ikke bryder os om, f.eks. retssager mod journalister, som viderebringer oplysninger om vurderinger, inden Danmark gik i krig i Irak osv., det er jeg meget kritisk indstillet over for. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke godt kan anerkende den andens demokratiske sindelag.

Lad mig nævne forholdet til Japan: Japan har nægtet at – havde jeg nær sagt – sige undskyld for krigsforbrydelserne op til anden verdenskrig, på samme måde som Tyrkiet desværre ikke endnu klart har udtrykt beklagelse af sit medansvar for det, der skete med armenierne i 1915 osv. Så der er masser af ting, der endnu skal rettes, men jeg synes ikke, det er rigtigt at sige, at de ikke bevæger sig i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Nu står Japan jo ikke lige foran et medlemskab af EU, så jeg vil godt vende tilbage til Tyrkiet og nogle af de andre konkrete ting, som hr. Svend Auken nævner, f.eks. kurderne. Det kan jo ikke være hr. Svend Auken ukendt, at den tyrkiske højesteret har forbudt lærerforeningen, fordi der

i programmet netop stod, at enhver skulle have ret til at blive undervist på sit modersmål, herunder også kurdisk.

Det kan jo heller ikke helt være hr. Svend Auken ukendt, at der foregår nogle ret kradsede ting i Østtyrkiets øjeblikket, hvor man prøver meget hårdt at slå ned på de kurdere, som sådan set bare kræver, at deres fundamentale menneskerettigheder overholdes. Det er jo ikke ligefrem et udtryk for, at man sådan har indtaget en menneskerettighedsrespekterende retorik eller linje, på trods af at man altså ligger i en forhandlingsituation med EU.

Det samme gør sig i øvrigt gældende i forhold til de reformer, der er sket inden for undervisningssektoren, hvilket vel heller ikke kan være hr. Svend Auken ukendt, altså at man har ligestillet islamskoler, koranskoler med verdslige skoler i forhold til optagelse på universiteter og lignende ting. Det er jo ikke et udtryk for, at man går i en sekulær retning. Det er et udtryk for, at man går i en fundamentalistisk retning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu er Danmark jo den eneste stat i Vesteuropa, faktisk vel den eneste stat i EU, hvor der er en officiel statsreligion. Det er vi, og derfor er vi vel alligevel et demokratisk, åbent og godt samfund, som man kan tage frem.

Jeg tror, at hr. Messerschmidt gør klogt i, inden han bruger kurderne for voldsomt i sin argumentation mod forhandlingerne med Tyrkiet om optagelse i EU, at spørge, hvad kurderne selv synes. Der er nemlig gennemført opinionsundersøgelser, der viser, at 85 pct. af alle kurdere varmt støtter Tyrkiets optagelse i EU. Så det er netop set i det perspektiv vigtigt at understrege, at det er til fordel for mindretallene i Tyrkiet, at der pågår de her forhandlinger.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

Hvis man betragter EU's historie, er der tale om en fantastisk udvikling fra ruinerne af anden verdenskrig til det tætte og forpligtende økonomiske og politiske samarbejde, som vi har i dag. For mig er det europæiske samarbejde et storslået politisk projekt, der i flere årtier har sikret vækst og fremgang, men først og fremmest fred,